

Líka torført at fara heimaftur

sum at koma til Føroya, siga tveir útlendskir AFS-arar, sum hetta skúlaárið búgva í Føroyum

Chris Shield er 17 ára gamal og ættaður av oynni Jersey. Julie Eddyvan er 16 ára gomul og kemur úr Kanada. 30. juli komu tey til Føroya, og her skulu tey verða til næsta summer.

Tey halda ikki, tað var serliga torført at flyta heimanífrá og at skula vera í einum fremmandum landi. Tey høvdu eisini so góða tíð at venja seg við tankan um at skula flyta, tí long tíð gekk frá tí, tey søktu um at sleppa, til svarið kom. Fyrirreikingarnar vóru eisini nógv. Tey vóru greið yvir, at tey koma til eitt land við øðrum vanum.

Chris býr í Hoyvík og gongur á HF í Hoydølum. Har dámar honum væl. Tað er nokkso torført at fylgja við undirvísingini, tí føroyskum skilir hann lítið av, men lærarnir royna at hjálpa. Tað er í mangar mátar ørvísi at

ganga í skúla her. T.d. tosa lærarar og næmingar meira fritt saman og nýtast ikki vera so kurteislig, sum tey eru í teirra heimlandum. Og afturfyrir kann hann verður hinum til hjálpar í teimum tímum, tá lærugreinin er enskt.

TORFØRT AT SKILJA MÁLIÐ

Tað sama upplivir Julie, sum býr í Gøtu, og gongur í 10. flokki í Fuglafirði.

Bæði lata væl at, tá vit tosa um at finna vinir. Tað gekk heilt skjótt. Í fyrstuni vóru tey føroysku ungu eitt sindur smáðin, men tað bilar ikki longur. Áðanin er, at AFS-ararnir skulu læra málið hetta árið, tey eru í Føroyum, men tað verður sjáldan til, at tey práta á føroyskum. Øll duga so væl enskt, og tað er tí nógv lættari.

Føroyskt verður torført at læra, venta tey.

Chris og Julie eru ymisk, og tað er eisini ymist, hvat tey gera í síni frítíð. Julie plagar at vera í losjuni Glottin í Gøtu, har hon hittir onnur ung, og dansur er eisini onkuntíð. Annars hevur hon fingið sær arbeiði við at eigna. Chris plagar at fara í býin um kvöldið saman við øðrum ungum. Og har er ein munurin millum Føroyar og hansara heimland. Her ganga fólk úti nógv seinni. Sjónvarpi hyggja tey bæði nógv at.

BLÍÐ FÓLK

Bæði Chris og Julie siga seg trívast væl í Føroyum. Fólkini eru sera blíð, men veðrið kundi verið frægari, halda tey.

Eina ferð um mánaðan hitast AFS-ararnir á fundi. Tey gera eisini útfærðir saman við fyrrverandi

Chris og Julie skulu, meðan tey eru í Føroyum, seta seg inn í viðurskipti her, nýggj sum gomul

AFS-arum í Føroyum, sum vara av, at tey skulu hava tað gott í Føroyum. Endamálið er, at tey skulu læra landið at kenna í allar mátar og hitta javnaldrar í fremmandum landi fyri á tann hátt at byggja brúgv tvørtur um landamørk.

Tað var sjálvandi stórt umskifti at flyta til Føroya, her øll ikki hava sama skund sum í øðrum londum. Men teimum dámar her, og tey venta umskiftið verður minst líka stórt fyri tey, tá tey næsta ár flyta heimaftur.

Fýra AFS-arar eru í Føroyum í ár eins og undanfarnu árin. Ein teirra býr í Havn, ein í Kollafirði, og so Chris í Hoyvík og Julie í Gøtu.

AFS-arar nír búgva hjá familjum, sum hava boðið sær til at hýsa AFS-arum. Ein og hvør familja kann fáa AFS-ara at búgva



hjá sær. Tað er ikki neyðugt sjálf at eiga børn.

Heilt nógv føroysk ung eru á hvørjum ári í øðrum londum gjøgnum felags-

skapin AFS.

randi

Harður dómari

Tað var alt annað enn stimbrandi fyri okkum, sum hava sum arbeiði at skriva bløð, at hoyra Jóhan Hendrik Winther Poulsen í "Orðabókini" í hansara fyrstu sending á hesum sinni.

Enn einaferð fingur vit blaðfólk niðuryvir okkum, at vit fara illa um málið, og at vit eru vánalig fyrir dæmi hjá tí yngsta ættarliðinum, sum skal læra føroyskt.

Tað er nú eitt sindur lægið at gera bløðini og blaðfólk til syndabukkar. Men tað er sjálvandi einfaldari enn at siga sum er, at okkurt má baga undirvísingini í føroyskum í flestu skúlum. Mínar royndir eru, at tey, sum fáa góðan málsligan førning heimanífrá og úr skúlanum, tey duga. Men lat tað fara.

Er málnýtslan í øllum føroyskum bløðum líka vánalig? Jóhan Hendrik

dómir øll líka, men tað ber ikki til at koyra øll í sama leyp.

Eg vil ikki hava tað sitandi á okkum, at vit eru so líkasel, og tí skal her verða greitt frá, hvussu vit á Sosialinum arbeiða.

Vit eru í tí hepnu støðu, at øll eru so væl tilkomin, at vit gingur í skúla, tá tað var høgt í metum at duga føroyskt. Vit hava eisini øll rímliga langa skúlagongd.

Hvønn einasta dag skifta vit orð um málsligar spurningar. Eingin okkara smáðist við at gera vart við málsligar villur hjá hinum, og vit spyrja eisini javnan hvønn annan til ráðs. Tað hendir ikki so sjáldan, at vit ringja til Málstovnin ella fólk við serkunnleika, um vitan okkara og orðabøkurnar ikki røkka. Haraframt eru vit so væl fyri at hava setara, sum eisini fekk góðan skúla í føroyskum, og hon

ger sínar viðmerkingar, hevur hon betri uppskot til málnýtslu ella stavseting. Málsligu orðaskiftini eru fyri okkum natúrligur partur av dagliga arbeiðinum, tí málsligar villur skera í okkara eygu.

Sjálvandi gera vit mistøk eins og øll onnur. Men vit royna at gera okkara besta, og tí nívir tað fast at fáa slíkar ábendingar.

Randi Jacobsen, blaðkvinna á Sosialinum



Tvøroyrar
Sosial-
demokratiska
Felag

hevur

politiskan limafund

mánakvöldið 9. oktober kl. 20.00 í dupultstovuni í Tvøroyrar skúla.

Við verða Atli Dam, John Smith og býráðslimir felagsins á Tvøroyri.

Kaffi og køkur verða at fáa.

Nevndin

Tvey nøvn burtur

Í frásøgnini, sum hósdagin var í Sosialinum um skúlabókavárðaskið, vóru nøvnini á tveimum lærarum dottin burturmillum. Tað vóru Anita Aud Joensen í Klaksvík og Gunnvør Jensen í Nólsoy.

HITI - VATN
SANITET

Ring 17693
ella 87693



Ragnar Jacobsen
Telefon 17693
Fartelefon 87693
Dj. í Geilsgøtu 31
Tórshavn

